

Історія Катерини Водяницької – учасниці обласного конкурсу «Жінка Донеччини» 2025 року, в номінації «Турботливе серце»

Коли чуєш слово лікар, уявляєш не лише білий халат, стетоскоп і рецепти. Передусім це – людина з великим серцем, готова щодня ставати поруч у найважчі моменти життя інших. Саме такою є Водяницька Катерина Олександрівна, лікарка – терапевт, яка з 2017 року працює у КНП «Сіверська багатoproфільна лікарня планового лікування Сіверської міської ради Бахмутського району Донецької області». Попри молодий вік, вона вже заслужила довіру й повагу громади. Її відрізняє професійність, уважність та високий рівень відповідальності. Її енергія та щирість вже стали символом надії для багатьох. Пацієнти кажуть: «До неї йдеш не лише за рецептом, а й за вірою у життя».

«Бути терапевтом для мене – означає щодня бути поруч із людьми у найважчій миті їх життя», – каже вона. І ці слова найкраще відображають її життєве кредо.

Ще в юності Катерина обрала медицину не випадково. Її завжди вабила можливість допомагати, рятувати, підтримувати. Навчання, перші кроки у професії, нескінченні чергування – усе це стало частиною великого шляху, який вона пройшла з гідністю. «Я обрала професію, у якій кожен день – це шанс врятувати чиєсь життя і надію», – ділиться лікарка.

Саме на території Сіверської громади її застала війна, яка прийшла в нашу країну у 2022 році, підступно та безжально. Небезпека, розпач, біль та страх поруч на кожному кроці. Але цій тендітній молодій жінці вистачило сил не залишатися осторонь. Разом з рідним лікувальним закладом вона стала опорою тим, хто був вимушений залишити рідні домівки та виїхати до більш безпечних територій України. У місті Жовті Води Дніпропетровської області Катерина Водяницька і зараз працює з внутрішньо переміщеними особами, які втратили дім і спокій, та з важкохворими пацієнтами, які потребують не лише лікування, а й тепла людського слова.

Попри молодий вік, вона обрала непростий шлях – щодня бути поруч із тими, кому найважче. У її кабінеті люди знаходять не лише медичну допомогу,

а й розуміння, підтримку, віру в себе. Її щоденна праця – це не лише діагнози, рецепти та медичні процедури. Це живе спілкування, підтримка, довіра. Вона знає: добрим словом можна зцілити не менше, ніж ліками. Пацієнти часто кажуть, що виходять із її кабінету з відчуттям полегшення вже після розмови. Недарма вона зізнається: «Турбота і щирість – це мої головні ліки.»

Катерина Водяницька не зупиняється на досягнутому – постійно розвивається, бере участь у медичних конференціях, семінарах, тренінгах, впроваджує сучасні методики лікування та профілактики. Це дозволяє їй завжди залишатися на рівні найновіших медичних стандартів. Разом із тим, у своїй роботі вона зберігає риси, які найбільше цінують люди: чуйність, доброзичливість, здатність вислухати та підтримати. Для пацієнтів вона не просто лікарка, а близька людина, яка розділяє їхній біль і допомагає долати життєві труднощі.

У 2025 році її відданість справі відзначена Почесною нагородою Департаменту охорони здоров'я Донецької облдержадміністрації. Але для самої лікарки найбільша нагорода – вдячність пацієнтів та їхні щирі слова: «Вона повернула нам не лише здоров'я, а й надію».

У складних умовах сьогодення, коли Донеччина щодня проходить через випробування, її робота набуває ще більшого значення. Катерина Водяницька не лише лікує, а й вселяє впевненість, що життя продовжується, що світло перемагає темряву. «Моє покликання – дарувати турботу. Для мене кожна людина – це світ, який потрібно берегти», – говорить вона. І ці слова підтверджуються кожним її вчинком, кожною доброю справою, кожною посмішкою пацієнтів.

Її називають жінкою з великим серцем. Катерина Водяницька справді втілює образ сильної жінки Донеччини – мудрої, відданої своїй справі, сповненої любові до людей. І коли вона тихо додає: «Коли бачу усмішку людини, якій допомогла, – відчуваю, що серце моє на своєму місці». Ця жінка поєднує в собі енергію молодості та мудрість серця. Катерина - приклад того, як справжній лікар може бути не лише фахівцем, а й другом, наставником і захисником для тих, хто найбільше цього потребує.